

Doğma rayonunda şəhid olan zabıt

Vətən müharibəsində millətinə, dövlətinə və torpağına bağlılığı, vətənpərvərliyi ilə gələcək nəsillərə örnək olan şücaətli oğullardan biri də şəhid Elçin Əzizovdur. 30 mart 1985-ci ildə Cəbrayıl rayonunda dünyaya göz açıb. 1991-ci ildə Cəbrayıl rayonu Yuxarı Mərcanlı kənd orta məktəbində 1-ci sinfə daxil olub. Cəbrayıl rayonu işğal olunanda ailəsi ilə birlikdə Bakı şəhərinə köçüb, 2002-ci ildə Nizami rayonunda yerləşən Füzuli rayon 88 nömrəli məktəbi bitirib. 2002-2006-cı illərdə Azərbaycan Texniki Universitetində ali təhsil alıb. 2006-2007-ci illərdə müddətli həqiqi hərbi xidmətdə olan Elçinin ən böyük arzularından biri də işğal altında olan doğma Cəbrayılına qovuşmaq idi.

Gündən-günə artan vətən həsrəti və düşməne nifrət hissi Elçinin 2012-ci ildən yenidən ordu sıralarına gəlməsinə səbəb oldu. Dövlət Sərhəd Xidmətinin Çevik Hərəkət Dəstəsində müxtəlif vəzifələrdə xidmət edən Elçin hər bir sərhədçi kimi səbirsizliklə işğal altında olan ərazilərin azad olunması uğrunda zəfər yürüşünün başlanacağı günü gözləyirdi.

Vətən müharibəsinin ilk günlərindən cəbhəyə yollanan Elçin dünyaya göz açdığı doğma Cəbrayılın azadlığını gördükdən sonra elə doğma torpaqda şəhadətə yüksəlib. Cəsur zabitimizin sonuncu dayandığı yer Cəbrayıl rayonundakı Mahmudlu sərhəd zastavası idi. Oktyabrın 13-də baş leytenant Elçin Əzizov Naxçıvandan olan mayor Malik Əliyevlə birgə Cəbrayıl rayonunun Sarıcallı kəndində ağır yaralanmış hərbiçilərimizi xilas etməyə - savaş meydanından çıxarmağa gedərkən düşmən idarə olunan raketlə onların maşınını vurur. Bu amansız atəş hər iki zabitimizi şəhid edir. 15 oktyabr 2020-ci ildə Bakı şəhərində İkinci Fəxri xiyabanda dəfn olunub. 3 övladı yadigar qalıb.

Prezident İlham Əliyevin sərəncamları ilə 3-cü dərəcəli “Vətənə xidmətə görə” ordeni, “Hərbi xidmətlərə görə”, “Vətən uğrunda” və “Cəbrayılın azad olunmasına görə” medalları ilə təltif olunmuşdur.

Qardaşı Cavid Əzizov söyləyir ki, Elçini Sərhəd Qoşunlarında xüsusi təyinatlı kimi işə Dövlət Sərhəd Xidmətinin rəisi, general-polkovnik Elçin Quliyev şəxsən qəbul etmiş, bu bacarıqlı oğlanın onun rəhbərliyi altında xidmət etməsini istəmişdi. Qəbul zamanı general ona belə bir sual da vermişdi:

- Səni Azərbaycanın ən ucqar bölgəsinə xidmətə göndərsəm gedərsənmi?

Elçin Əzizov düşünmədən cavab vermişdi:

- Cənab general, Azərbaycanın bayrağı harada dalğalanırsa, mən orada sevə-sevə xidmət etməyə hazıram.

Vətənin ərazi bütövlüyünü və sərhədlərimizin toxunulmazlığını bərpa etmək üçün xidmətə başlayan Elçin tezliklə xüsusi təyinatlı kimi cəbhənin müxtəlif istiqamətlərinə ezam olunur. Ağdərə bölgəsində, Talış kəndi istiqamətində olur, daha sonra doğma rayonuna - Cəbrayılın Cocuq Mərcanlı kəndindəki Lələtəpəyə gəlir. Elçin Əzizov nümunəvi xidmətinə görə bir sıra təltif alır. 2016-cı ildə baş verən Aprel döyüşlərində göstərdiyi fədakarlığa görə baş leytenant hərbi rütbəsinə layiq görülür.

Baş leytenant kimi qüsursuz xidmətə davam edən Elçin Əzizov inanırdı ki, bir gün Ali Baş Komandan torpaqlarımızı azad etmək üçün “İrəli!” komandası verəcək. Və nəhayət o gün gəldi... Vətən müharibəsinin başlanmasına ən çox sevinənlərdən biri Elçin idi. “O, bütün varlığı ilə inanırdı ki, bu müharibə bizim qələbəmizlə bitəcək. Elçin

bizim hansı bir şəxəfsiz düşmənlə üz-üzə dayandığımızı yaxşı bilirdi. Buna görə də yalnız Qələbə üçün vuruşmalı olduğumuzu vurğulayırdı. Onu ancaq irəli getmək, düşməni geri oturtmaq, məhv etmək, torpaqlarımızı düşmən tapdığından xilas etmək düşündürürdü. Bizimlə telefon əlaqəsi saxlayanda da çox nikbin əhvali-ruhiyyədə olur, zarafatından qalmır, narahat olmamağımızı tövsiyə edir, bayrağımızın tezliklə Cəbrayıl, Zəngilanda, Şuşada dalğalanacağını söyləyirdi”, - deyər Elçinin dayısı, həm də qayınatası Vaqif Əhmədov bildirir.

Evdə anası, xanımı və 3 azyaşlı uşağı Elçindən nigaran qalsa da onun xəyalı Qarabağda - doğma Cəbrayıl, Füzulidə, Qubadlıda, Laçında, Zəngilanda, Ağdamda, Şuşada dolaşırdı. Qəlbinin vətən haraylı çağırışının arxasınca uçmağa da hazır idi ki, işğal altındakı torpaqlarımıza çata bilsin.

Müharibədən uğurla dönəcəyinə söz vermişdi... Savaşda qələbənin hansı ağır məhrumiyyətlər hesabına başa gəldiyini təsəvvür etmək o qədər də çətin deyil. Vətən məhəbbəti, Qələbə eşqi bütün bunlara dözməyi, hər ağrıya-acıya üstün gəlməyi digər hərbiçilər kimi Elçin Əzizova da “öyrətmişdi”. Elçin şəhid olmazdan əvvəl doğma Cəbrayılın azadlığı uğrunda vuruşdu, doğulduğu Böyük Mərcanlı kəndinin düşmən tapdığından xilas olmağını görə bildi. O, Füzuli-Cəbrayıl istiqamətində gedən qanlı döyüşlərdə cəsur lüqə nümayiş etdirdi, bir sıra yaşayış məntəqələrinin düşməndən geri alınmasında iştirak etdi.

Şəhidin böyük oğlu Yusif atasının hansı əməl uğrunda canını fəda etdiyini yaxşı anlayır. Onun atasının məzarı üstünə yazıb qoyduğu məktub indiyə kimi də hamını təsirləndirir: “Atam şəhid olandan sonra hərə bizə bir cürə köməyini əsirgəmədi. Kaş onların yerinə mənə atamı bir dəfə qucaqlayıb öpmək və səsinə eşitmək hədiyyəsini verə biləydilər”, - deyər o, məktubunda qeyd edib. Atasının şəhadətə qovuşması Yusifin həyatında yeni bir səhifə açıb, onu şərəfli bir yola çıxarıb. Eləcə də digər övladları Duyğu və Uğuru...